

**Predigt zum Friedensgebet am Sonntag Sexagesimä, 23.2.2025,
Erlöserkirchengemeinde Düsseldorf (SELK),
Pfr. Gerhard Triebe**

دقیقاً سه سال پیش فردا، روسیه جنگ وحشتناک خود را علیه اوکراین آغاز کرد. به همین دلیل این سرویس به عنوان دعای صلح طراحی شده است. به نظر می‌رسید شوک عمیق هفته‌ها و ماه‌های اول تا حد زیادی، جای خود را به یک عادی‌سازی جدید داده است. پس از روی کار آمدن رئیس جمهور جدید یا سابق آمریکا، ما با تغییراتی روبرو هستیم که قبلاً به سختی تصور می‌شد امکان پذیر باشد. پس از نقطه عطفی که صدراعظم شولز چند روز پس از شروع جنگ رقم زد، اکنون با نقطه عطف کاملاً متفاوتی روبرو هستیم بسیاری از مردم در حال حاضر حتی شدیدتر از سه سال پیش احساس می‌کنند که این موضوع امنیت ما را نیز تهدید می‌کند. مخارج دفاعی در آلمان و اروپا قرار است به میزان قابل توجهی افزایش یابد و افکار بازگرداندن خدمت اجباری در حال گسترش است. اکنون همه به وضوح احساس می‌کنند که این جنگ نه تنها بر روی صفحه نمایش ما در پخش اخبار رخ می‌دهد، بلکه به طور فزاینده‌ای بر زندگی خود ما تأثیر می‌گذارد.

به عنوان مسیحی، ما فقط به بیانیه‌های انتخاباتی احزاب مختلفی که در حال حاضر برای کرسی‌های پارلمان جدید نامزد هستند توجه نمی‌کنیم. ما خود را به سوی عیسی مسیح هدایت می‌کنیم که در کار شفا بخش او و در قدرت او بر مرگ، واقعیت خدا به دنیای ما نفوذ کرده است. او با نثار جان خود بین ما و خدا صلح برقرار کرد و از این رو صلح را در میان ما انسانها نیز ممکن ساخت. ما به خدا توکل می‌کنیم و امیدواریم که او بتواند مداخله کند و اوضاع را تغییر دهد. ما به قول عیسی در انجیل یوحنا اشاره می‌کنیم اگر از پدر چیزی به نام من بخواهید، آن را به شما خواهد داد ... بخواهید و دریافت خواهید کرد تا شادی» شما کامل شود. «او طبق وعده خود در میان ما است. بنابراین ما به نام پدر و پسر و روح القدس شروع می‌کنیم. آمین

دعا:

خداوند عیسی مسیح، تو صلح ما هستی، همه کسانی را که برای صلح تلاش می‌کنند برکت داده ای. شما، آنها را «فرزندان خدا» نامیدید. از تو می‌خواهیم: ما را از خودت و آرامش خودت پر کن. به ما اراده خرد و قدرت عطا کن تا همیشه و همه جا برای صلح بایستیم. قدرت عشق شما بیشتر از نفرت و خشونت است. شما در دست راست پدر سلطنت می‌کنید، اکنون و برای همیشه. آمین

خواندن:

در غروب قبل از اعدام خود بر روی صلیب، عیسی به سطح دیگری از واقعیت اشاره می‌کند که هر روز در اخبار به ما ارائه می‌شود و ما نیز در منطقه کوچک خود به طور مستقیم تجربه می‌کنیم. زیرا پدر او را فرستاده است زیرا زندگی فراتر از آن است. صلح و آشتی وجود دارد. در مقابل این زمینه، او در انجیل یوحنا به ما قول زیر می‌دهد:

من هدیه‌های نزد شما می‌گذارم و می‌روم. این هدیه، آرامش فکر و دل است. آرامشی که من به شما» 27
می‌دهم، مانند آرامش‌های دنیا بیدوام و زودگذر نیست. پس آسوده‌خاطر باشید! نترسید

فراموش نکنید چه گفتم؛ گفتم که می‌روم و زود باز می‌گردم. اگر واقعاً مرا دوست داشته باشید، از این 28
خبر شاد خواهید شد، چون نزد پدرم خدا می‌روم که از من بزرگتر است

من همه چیز را از پیش به شما گفتم تا وقتی واقع می‌شود، به من ایمان آورید 29

دیگر فرصت زیادی نمانده است تا باز با شما سخن گویم، زیرا شیطان که فرمانروای این دنیاست» 30
نزدیک می‌شود. البته در برابر من هیچ قدرتی ندارد

من آزادانه آنچه «پدر» از من می‌خواهد می‌کنم تا مردم دنیا بدانند که من چقدر پدرم خدا را دوست دارم 31
«برخیزید از اینجا برویم»

هر آنچه که خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم 8 صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه احمقانه و گناه آلود خود باز نگردیم به یقین، خداوند کسانی را که او را احترام میکنند میرهاند؛ او شکوه و عظمت از دست رفته سرزمین 9 ما را به ما باز خواهد گرداند

ارحمت و راستی با هم ملاقات کرده‌اند؛ عدالت و صلح یکدیگر را بوسیده اند 10

راستی از زمین میروید و عدالت از آسمان به زمین نگاه میکند 11

خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد 12

جماعت عزیز، اولین چیزی که در سخنان مزبور سرا متوجه می‌شوم، اشتیاق بزرگ و عمیق است خداوند، فیض خود را به ما بنما و نجات خود را به ما عطا کن. وعده صلح تو را بشنویم «هر حسرتی» باعث می‌شود احساس کنیم که دیگر در بهشت نیستیم یا نیستیم. چیزی کم است که برای ما بسیار مهم است. که از ته دل آرزوی ما داریم، که شاید نه چندان مورد نیاز بدن ما، بلکه بیش از همه برای روح ما باشد. مزمن‌نویس این را با کلمات «فیض»، «رستگاری» و «صلح» توصیف می‌کند و اشتیاق به اینها را به خدا ربط می‌دهد. زیرا او یقین دارد: فقط در او این آرزو تحقق می‌یابد.

ممکن است وقتی برای اولین بار آن را می‌شنوید کمی رمانتیک به نظر برسد. همه ما با این احساس آشنا - هستیم: اشتیاق برای نزدیکی و محبت - که در اصل "فیض" به معنای واقعی آن است - اشتیاق برای شفا ممکن است به هماهنگی، یگانگی، آرامش فکر کنیم - احساس امنیت که در آن چیزی کم نداریم. برخی از افراد در رابطه خود انتظار این چیزها را دارند - و بارها و بارها متوجه می‌شوند: مهم نیست عشق چقدر بزرگ باشد، در پایان همیشه چیزی باز می‌ماند. حتی عزیزترین فرد هم نمی‌تواند چنین آرزویی را به طور کامل برآورده کند. و هر کس آن را انتظار دارد یا حتی آن را مطالبه می‌کند، از طرف مقابل مالیات می‌گیرد. این تنها می‌تواند منجر به ناامیدی و آسیب برای همه درگیر شود.

مزمن‌نویس سرا می‌داند که نمی‌تواند مطلقاً از نسیب انتظار داشته باشد، امر الهی را انسان نمی‌تواند تحقق بخشد، که کامل را نمی‌تواند زمینی و گذرا تحقق بخشد. پس این اشتیاق عاشقانه ای نیست که اینجا بیان می‌کند. او به سوی خداوند، خالق و پروردگار تاریخ، منجی و رهایی‌بخش، روی می‌آورد. او دلایل خوبی برای این دارد، زیرا او فقط به احساسات مثبت علاقه ندارد. او و هموطنانش مشکلات واقعی دارند کشور ویران شده است، اقتصاد ویران شده است. کوروش پادشاه ایران واقعاً به آنها اجازه داده بود که پس از بیش از نیم قرن تبعید در بابل به سرزمین قدیمی خود بازگردند. اما آنچه در آنجا یافتند شبیه به آنچه امروز سوری‌ها هنگام بازگشت از آلمان به سوریه با آن مواجه می‌شوند، به نظر می‌رسد. سرخوشی و امید اولیه پس از آزادی جای خود را به سرخوردگی بزرگ داده بود. شور و شوقی که در آغاز بازسازی با آن انجام شده بود، از بین رفته بود. اوضاع خوب پیش نمی‌رفت، قدرت ما رو به کاهش بود و ناامیدی در حال گسترش بود.

تجارب مشابهی توسط اوکراینی‌ها نیز وجود دارد که امیدوار بودند پس از روی کار آمدن ترامپ، جنگ به سرعت پایان یابد. اما در حال حاضر این تصور به وجود می‌آید که قوی‌ترین متحد در حال تغییر طرف و بستن پیمان با مهاجمان است. قربانیان به مجرم تبدیل می‌شوند، متحدان مورد بی‌مهری قرار می‌گیرند و توافقات و معاهدات بین‌المللی از روی میز محو می‌شوند. تنها چیزی که به نظر می‌رسد مهم است حق قوی‌ترین و منافع اوست. سفیر سابق آلمان در واشنگتن از "نقطه شکست در تاریخ" صحبت می‌کند. بنابراین ما نیز دوباره احساس می‌کنیم که اشتیاق برای نزدیکی و محبت، برای فیض، رستگاری و آرامش چیزی بیش از یک عاشقانه است. و شاید در ماههای آینده یاد بگیریم که با حرارت بیشتر، پیوسته‌تر و با قاطعیت‌تر دعا کنیم تا خداوند چنین فیض، شفا و آرامش را به ما عطا کند. زیرا آنها در درجه اول یک موضوع سیاسی، اقتصادی یا نظامی نیستند. بلکه بر اساس رابطه با خالق و پروردگار تاریخ، با منجی و نجات‌دهنده ما، با دلگرم‌کننده و مشوق الهی است.

مزمن‌نویس بحران کنونی را که تجربه می‌کند ناشی از اختلال در این رابطه می‌داند. ظاهراً، علیرغم تجربه بزرگ رهایی که به تازگی کسب کرده بود، از قبل داشت خدا را به عنوان مبدع آن فراموش می‌کرد. مردم فقط متوجه مشکلات خود می‌شدند و دائماً این تصور را داشتند که همه چیز رو به پایین است و به سختی فرصتی برای تغییر اوضاع برای بهتر شدن ندارند. به همین دلیل است که مزمن‌نویس در ابتدای

دعای خود و خدا تجربیات مثبتی را که قبلاً با هم داشته اند یادآوری می کند. او در این مورد به خدا متوسل می شود تا او را متقاعد کند که از قوم خود روی نگرداند، بلکه مانند گذشته به آنها کمک کند. کشور ما نیز 80 سال پیش ویران شده بود. نه تنها خانه ها و خیابان ها، ایستگاه های قطار و کارخانه ها ویران شدند، میلیون ها نفر کشته، بی خانمان و بی خانمان شدند. اعتقاد نادرست به "بزرگترین رهبر تمام دوران" و به اصطلاح "رایش هزار ساله" او نیز فریب وحشتناکی بود. ما نه تنها از نظر نظامی و اقتصادی ورشکسته بودیم، بلکه از نظر اخلاقی هم ورشکسته بودیم. اما تنها مدت کوتاهی بعد، دشمنان سابق ما شروع به حمایت از ما کردند - حداقل در بخش غربی کشورمان. این نه تنها شامل طرح مارشال و بسته های مراقبتی، بلکه شامل محاکمه جنایات جنگی و ایجاد دموکراسی نیز می شود. این امر منجر به ضرب المثل معجزه اقتصادی "شد که کشور ما را به یکی از موفق ترین های اقتصادی در جهان تبدیل کرد. 35 سال" پیش ما حتی توانستیم اتحاد مجدد مسالمت آمیز کشورمان را جشن بگیریم. در 20 سال اول پس از پایان جنگ، کلیساها پر بودند. در این بین، نه تنها جامعه ما کوچکتر شده است. در سراسر کشور، تعداد اعضای کلیسا به کمتر از 50 درصد جمعیت کاهش یافته است.

اکنون می توان برخی از مشکلات کنونی را دقیقاً به این موضوع ردیابی کرد. مزمور سرای عهد عتیق احتمالاً این را به عنوان نشانه ای از قضاوت الهی تشخیص می داد، زیرا این پیشرفت باید به عنوان رویگردانی از خدا درک شود. اکنون من پیامبر نیستم و بنابراین ارتباط مستقیمی بین جنگ ها و حملات تروریستی، طوفان های فاجعه بار و افول اقتصادی و فرسایش آشکار ایمان در کشورمان برقرار نمی کنم اما البته اگر از خدا دور شویم و از او امر نیک او بی توجهی کنیم و اراده او را نادیده بگیریم بی عواقب نخواهد بود. اگر مردم با هم زندگی می کردند فرقی نمی کرد. این منجر به بیگانگی، ناامیدی و آسیب می شود. خطر شکست دائمی در حال افزایش است. حتی در رابطه ما با خدا، اگر فقط روی خودمان تمرکز کنیم، اگر همه چیز فقط در مورد دیدگاه من، مزیت من، حقوق من باشد، کارها نمی توانند در درازمدت خوب پیش بروند. همزیستی خوب در جامعه ما و در کل روی زمین بدون همبستگی، بدون توجه بهضعیفان و بیماران، برای فقرا و نیازمندان ممکن نیست. خودخواهی در نهایت برای همه ما کشنده است. حداقل مزمور سرا می داند که اشتیاق او برای فیض، نجات و صلح واقعاً توسط چه کسی می تواند برآورده شود. به نظر من هنوز چیزهای زیادی برای یادگیری داریم. با این حال، ما شخصاً بارها و بارها تجربه کرده ایم که چگونه خداوند بارها و بارها به ما شروع جدیدی داده است. اگرچه ما بارها و بارها از قولی که در غسل تعمید یا تأیید به او داده بودیم زیر پا گذاشتیم، اما او به قولی که به ما داده بود پایبند بود. تو پسر! محبوب من هستی و خواهی ماند، دختر عزیزم. هیچ چیز و هیچ کس نمی تواند تو را از دست من بگیرد. او این وعده را هر روز با تأمین ما و محافظت از ما، حتی در برابر عواقب راه های اشتباه خودمان، از نو ثابت کرده است. او خودش آرزو دارد که ما در آغوشش دراز بکشیم، در هماهنگی کامل با او وصل شویم. تفاهم و با هم عمیقی وجود داشته باشد. دقیقاً به همین دلیل پسرش را فرستاد! ما نباید با اکره در برابر قویتر تعظیم کنیم، بلکه باید قلب خود را به او اعتماد و محبت کنیم.

پس جنگ ها و درگیری ها، بحران ها و سختی هایی را که از آن رنج می بریم همیشه با توکل در پیشگاه خداوند بیاوریم. شما به سادگی از بین نخواهید رفت، بلکه در بهترین دستان خواهید بود - حتی بیشتر از زمانی که ما یک اختلاف را در دادگاه به وکیل خود واگذار کنیم. او ممکن است متخصصی باشد که چیزهای زیادی در مورد آن می داند، اما در نهایت فقط در چارچوب امکانات قانونی می تواند به چیزی برسد. از سوی دیگر، امکانات خداوند نامحدود است. و با رساندن نگرانی های خود به خدا، از چرخیدن دائم در اطراف خود، مشکلات و محدودیت های خود دست می کشیم. پس این دلسردی و ناامیدی نیست که در کانون توجه ما باقی می ماند، بلکه قدرت و عشق خداوند است. با جهت گیری خود به سوی او، جهت حرکت متفاوتی وارد زندگی ما می شود. دوری از ناامیدی و فلج شدن جمعه خوب و به سوی بیداری عید. پاک به سوی آنچه خداوند به ما وعده داده است.

مزمورنویس می داند: کمک او «نزدیک به کسانی است که از او می ترسند»، کسانی که او را می شناسند و به او احترام می گذارند، برای آنها که او فقط یک امکان نظری یا به نوعی «موجود برتر» نیست، بلکه بیشتر روی مداخله او حساب می کنند و بر کمک او تکیه می کنند. از سوی دیگر، «حماقت» به معنای کتاب مقدس، تسلیم شدن در برابر شرایط ظالمانه است که گویی خدایی وجود ندارد. یک نمونه از آن همسر ایوب

است که در برابر رنج فراوان شوهرش به او توصیه می کند: خدا را رد کن و بمیر! این راه نیهیلیستی برای خروج از کسانی است که دیگر نمی توانند افق را ببینند

با این حال، با توکل به خدا، همیشه می توانیم تجربه کنیم که کمک او نزدیک است. مزمورنویس از شنیدن کلام خدا، وعده صلح او و بخشش او صحبت می کند. ما می توانیم این را نه تنها در هر مراسم کلیسا، بلکه «هنگام خواندن کتاب مقدس و در دعا نیز تجربه کنیم. کلمه عبری برای کمک همچنین حاوی نام «عیسی است. او به ما نزدیک است مانند کسی که با تمام وجودش با همه چیزهایی که در زندگی ما را آزار می دهد روبرو شده است و بارها و بارها وقتی او را زیر نان و شراب پذیرایی می کنیم به ما بسیار نزدیک می شود. سپس با «فضل» خود به ما روی می آورد. در آنجا نه تنها می شنویم و می بینیم، بلکه حتی می توانیم بچشمیم که خداوند به ما رستگاری و آرامش می دهد، که دیگر چیزی بین او و ما قرار نمی گیرد، او ما و این دنیا را از قلم نینداخته است، بلکه می خواهد برگردد تا یک روز همه چیز را واقعاً کامل کند

در پایان یک بوسه طولانی و پرشور وجود دارد - مانند فیلمی که در آن فراز و نشیب ها، سوء تفاهم ها و آشتی ها، درام و دل شکستگی وجود داشته است. اما این دو نفر نیستند که در یکدیگر ادغام می شوند و خدا و انسان هم نیستند. این دو چهره در واقع «عدالت» و «صلح» نامیده می شوند به طوری که هیچ صلح واقعی بدون عدالت و هیچ عدالتی بدون صلح وجود ندارد

در دنیای ما، این یک آرزو باقی خواهد ماند تا زمانی که خداوند همه چیز را کامل کند. اما امید به این امر می تواند امروز ما را برانگیزد تا از خود دفاع کنیم و در برابر دروغ و بی رحمی مقاومت کنیم. وعده های خدا می تواند به ما قدرت بدهد تا آنچه را که می توانیم انجام دهیم، به او اعتماد کنیم، و در مقابل ضعیفان و محرومان ایستادگی کنیم. با کمک او، روزی از همه ناراحتی ها جلوگیری خواهد شد. آمین

پس بیایید در صلح از طریق خداوندمان عیسی مسیح، منجی جهان، برای صلح در اروپای شرقی دعا کنیم که خداوند به جنگ پایان دهد و دوباره به مردم اوکراین صلح و آزادی عطا کند و آنها را در جسم و روح از رنج و آسیب محافظت کند، دعا کنیم

پروردگارا، رحم کن

برای همه کسانی که از جنگ و ترور رنج می برند، تا بتوانند محافظت و امنیت، آسایش و کمک بیابند و شجاعت و اعتماد به نفس پیدا کنند، دعا کنیم

پروردگارا، رحم کن

برای همه کسانی که مسئولیت سیاسی دارند، تا خداوند دلهایشان را به سوی آرامش هدایت کند، آنها را در خدمت به حق و عدالت یاری کند، تا بتواند دل و ذهن مردم را از خطا و دروغ حفظ کند، دعا کنیم

پروردگارا، رحم کن

برای صلح و وحدت در کشور ما، اینکه کسانی که امروز در بوندستاگ انتخاب می شوند برای صلاح کشور تلاش می کنند، اینکه خداوند از دو قطبی شدن جامعه به گروه های ذینفع جلوگیری می کند، صلح را در محیط های کاری: دانشگاه ها و مدارس حفظ می کند، به معلمان نیرو می بخشد و محبت آنها را حفظ می کند، دعا کنیم

پروردگارا، رحم کن

برای آرامش در خانه ها و خانواده هایمان، اینکه خداوند به زوج های متاهلی که با یکدیگر مشکل دارند کمک کند: بین نسل ها تفاهم عطا کند تا فرزندان در آرامش بزرگ شوند، و برای فرزندان متولد نشده، دعا کنیم

پروردگارا، رحم کن

برای همه کسانی که در سفر باید بارهای زیادی را به دوش بکشند، برای بیماران و برای همه کسانی که از آنها مراقبت می کنند و از آنها مراقبت می کنند، برای همه کسانی که در یک کشور خارجی هستند و نمی توانند آنجا را تحمل کنند، برای کسانی که می میرند و آنها که می خواهند تا آخر از آنها حمایت کنند، و برای همه ما، برای همه چیزهایی که ما را خوشحال می کند، از شما سپاسگزاریم برای همه چیزهایی که ما را خوشحال می کند، با میل و رغبت، آنچه را که ما طولانی تر می کنیم، تحمل می کنیم. دعا کنیم

خداوندا، رحم کن

برای رشد و شکوفایی کلیسا، که پیام عیسی مسیح و پادشاهی او در میان مردمان روی زمین پخش خواهد شد و ایمان در اینجا نیز اهمیت دارد و به مردم میل به انجام کارهای خوب و کمک به یکدیگر را می دهد، دعا کنیم

خداوندا، رحم کن

خداوندا، خدای ما، ما خودمان را به تو می سپاریم زیرا عیسی برای ما قوی است. او آرامش امروز و هر روز ماست. خداوندا، فیض خود را به ما نشان ده و نجات خود را به ما عطا کن! آمین